

נאמר כי מיני מים
שם כולם פ'
ע במיני ט' סלס' ו
אצל ט' שישע אית
סי ט' ט' ט'
עא גמ' ט' סלס' נ
והטעם ט' ט' ט'
ט':

נאמר כי מיני מים
שם כולם פ'
ע במיני ט' סלס' ו
אצל ט' שישע אית
סי ט' ט' ט'
עא גמ' ט' סלס' נ
והטעם ט' ט' ט'
ט':

נאמר כי מיני מים
שם כולם פ'
ע במיני ט' סלס' ו
אצל ט' שישע אית
סי ט' ט' ט'
עא גמ' ט' סלס' נ
והטעם ט' ט' ט'
ט':

נאמר כי מיני מים
שם כולם פ'
ע במיני ט' סלס' ו
אצל ט' שישע אית
סי ט' ט' ט'
עא גמ' ט' סלס' נ
והטעם ט' ט' ט'
ט':

נאמר כי מיני מים
שם כולם פ'
ע במיני ט' סלס' ו
אצל ט' שישע אית
סי ט' ט' ט'
עא גמ' ט' סלס' נ
והטעם ט' ט' ט'
ט':

נאמר כי מיני מים
שם כולם פ'
ע במיני ט' סלס' ו
אצל ט' שישע אית
סי ט' ט' ט'
עא גמ' ט' סלס' נ
והטעם ט' ט' ט'
ט':

הבא מבוי עסקין דאית ליה גיודי . פירט רשי' אצל היס
כימא וקפא דמל מקס מאז טאז דלעגין סלמול משיכי
מחטות ולעגין מיילי לא תשיבי וייל דהבי פירשו מיילי טאז דלא
ממליק פירוש דאזר לסלמל (ה) מבית (ה) המלך האז דלא
קאמיש מחלך לבית טאז אמילי אצל
סלמלי טאז דמלמלקין מחלך ומאז
עומדי דאית ליה גיודי ומכה
מחלה לבני חגר ולבני בית קאס
דקוקס אינה ניכרת ועריבי מיל
ומשום טי אסור וקסא דכפרק כילך
מסחפון (נקמ' ד' ט') משום דאזי
טעור דלא בעיקן פירעו רחלי קניס
זי לכו דמשום דרבי יהודה קפדי
אעריבי מיל והטעם ט' כבייהא נמי
בכזה טי וי' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
ולעסקין רובין משרט דמייירי בחלך
עגפרלי מערבי עכנה והטעם ט'
בכנה - וקאמר טאז מבוי עסקין
דאית ליה גיודי ולבני ממלקין
דכנה האזי והטעם ט' ט' ט' ט' ט'

הבא מבוי עסקין דאית ליה גיודי: אמר
רבי יהודה מבוי שלא נשתחפו בו: הבשיר

בלח - הוורק לחובו חייב, הבשיר בקודה
הוורק לחובו פסול, מחטות דה רב ששת
מעמא דלא נשתחפו בו הא נשתחפו בו
אפילו הבשיר בקודה נמי חייב, וכי כבר זו

עשה אחרות רשות הוורק או רשות הרבים
והנניא החיובות של רבים ומבאות שאיתן
מפרשין בין עירובין וכן לא עירבו הוורק

לחובן חייב אלמלא אן איתמך הכי איתמך אמר
רבי יהודה מבוי שאינו ראוי לשיתוף: הבשיר

בלח - הוורק, לחובו חייב, הבשיר בקודה
הוורק לחובו פסול, אלמלא קסבר לך משום
מדינה וקודה משום היכר, וכן אמר רבה

לך משום מדינה וקודה משום היכר לך
אמר אדם זה ואדם זה משום היכר ואתה
רבי יעקב בר אבא לרבי הוורק למבוי יש

לו לך חייב, אן ד' לך פסול, הכי קאמר ר' אבהו
עירב אלא לך הוורק לחובו חייב לך רב

אדם הוורק לחובו פסול, איתתה יתיר על
כן אמר רבי יהודה מי שיש לו שני בתים
בשני צדי רשות הרבים עושה לך מכאן

ולך מכאן או סודה מכאן וקודה מכאן ונמשא
(ונות) באמצע אמה לו אין מערבין רשות
הרבים בכך: הוורק קסבר רבי יהודה שתי

מדינות דאורייתא. אמר רב יהודה אמר רב
מבוי שארבו כרחבי אונן ויתר בלח משו

אמר רב חייא בר אשי אמר רב מבוי
שארבו כרחבי אונן ויתר בקודה פסול, אמר

רבי ירמיה כמה מכוונין שמעטא דסבי-בין
דארכו כרחבי הוה ליה חצר, וחצר אינה

ניתרת בלח וקודה אלא בפס ארבעה, אמר
רבי ירמיה אי קשיא לך הא קשיא לך ליתדי הוא

לך בפס משו ושחתי? אישחמיסתייה הא
דאמר ר' אסי אמר ר' יוחנן פסי חצר צריכין

שיקרא בהן ארבעה. אמר רב נתנן נקסמין
איהו מבוי שניתר בלח וקודה-כל שארבו

יתר על רחבי יבתיים וחצרות פתוחים לחובו
יבאון הוא חצר שאינה ניתרת בלח וקודה

אלא בפס ארבעה: כל שמדובעת, מדובעת
אין עגולה לא: הכי קאמר אן ארבה יתר על רחבה דהי ליה מבוי

ומבוי בלח וקודה סניא, וא לא ריה דה חצר, וכמה? סבר שמיאאר
למימר עד דאיכא פי שנים-ברחבה, אמר ליה רב: הכי אמר
הביבוי- אפילו משו: משום רבי ישמעאל אמר תלמיד אחד בו:

ולמה וכו'
כד לרבי משום
ממילא טא
אמר ר' יוחנן
דאמר ר' יוחנן
דאמר ר' יוחנן
דאמר ר' יוחנן

ולמה וכו'
כד לרבי משום
ממילא טא
אמר ר' יוחנן
דאמר ר' יוחנן
דאמר ר' יוחנן
דאמר ר' יוחנן

ולמה וכו'
כד לרבי משום
ממילא טא
אמר ר' יוחנן
דאמר ר' יוחנן
דאמר ר' יוחנן
דאמר ר' יוחנן

ולמה וכו'
כד לרבי משום
ממילא טא
אמר ר' יוחנן
דאמר ר' יוחנן
דאמר ר' יוחנן
דאמר ר' יוחנן

ולמה וכו'
כד לרבי משום
ממילא טא
אמר ר' יוחנן
דאמר ר' יוחנן
דאמר ר' יוחנן
דאמר ר' יוחנן

ולמה וכו'
כד לרבי משום
ממילא טא
אמר ר' יוחנן
דאמר ר' יוחנן
דאמר ר' יוחנן
דאמר ר' יוחנן

ולמה וכו'
כד לרבי משום
ממילא טא
אמר ר' יוחנן
דאמר ר' יוחנן
דאמר ר' יוחנן
דאמר ר' יוחנן

במה מכוונים
עיקר המעשה

עיקר המעשה
עיקר המעשה

עיקר המעשה
עיקר המעשה

עיקר המעשה
עיקר המעשה

עיקר המעשה
עיקר המעשה

עיקר המעשה
עיקר המעשה

עיקר המעשה
עיקר המעשה

עיקר המעשה
עיקר המעשה

עיקר המעשה
עיקר המעשה

עיקר המעשה
עיקר המעשה

עיקר המעשה
עיקר המעשה

עיקר המעשה
עיקר המעשה

עיקר המעשה
עיקר המעשה